

Komisja Rozwoju

2015/2229(INI)

12.11.2015

OPINIA

Komisji Rozwoju

dla Komisji Spraw Zagranicznych

w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka i demokracji na świecie za rok 2014 oraz polityki UE w tym zakresie (2015/2229(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Doru-Claudian Frunzuličã

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju zwraca się do Komisji Spraw Zagranicznych, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. podkreśla, że przestrzeganie praw człowieka, równość płci, dobre sprawowanie władzy, praworządność, pokój i bezpieczeństwo to podstawowe warunki eliminacji ubóstwa i nierówności, mające zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju; przypomina, że prawa człowieka są powszechne, niezbywalne, niepodzielne i współzależne oraz że w związku z tym nie można przywoływać różnorodności kulturowej jako uzasadnienia dla naruszania praw człowieka, gwarantowanych w prawie międzynarodowym i opartych na prawie naturalnym;
2. utrzymuje, że szkodliwe praktyki, takie jak okaleczanie narządów płciowych kobiet, wczesne i przymusowe małżeństwa, ludobójstwo ze względu na płeć, w tym zabijanie niemowląt płci żeńskiej lub aborcja ze względu na żeńską płęć płodu, zbrodnie w imię honoru czy odmawianie kobietom prawa do odpowiedniego wykształcenia, powinny być zatem zakazane, a każde naruszenie zakazu powinno spotkać się z surową karą; stanowczo potępia ciągle wykorzystywanie gwałtu na kobietach i dziewczętach jako narzędzia walki; podkreśla, że należy zwiększyć wysiłki, aby zapewnić poszanowanie prawa międzynarodowego oraz dostęp do odpowiedniej opieki zdrowotnej i psychologicznej dla kobiet i dziewcząt niegodziwie traktowanych w czasie konfliktów, co obejmuje pełny zakres usług w dziedzinie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego dla ofiar gwałtów wojennych;
3. podkreśla potrzebę zadbania o to, aby podstawą programu działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030, środków jego monitorowania oraz przyszłej realizacji przez wszystkie zainteresowane strony, w tym społeczeństwo obywatelskie i sektor prywatny, było podejście oparte na prawach człowieka i na równości płci, a także eliminacja ubóstwa, ograniczanie nierówności i wykluczenia społecznego oraz demokratyzacja gospodarki; program ten powinien obejmować prawa kobiet, w tym zdrowie reprodukcyjne i seksualne oraz inne prawa, prawa osób LGBTI, prawa mniejszości, w tym prawa mniejszości seksualnych i osób niepełnosprawnych, prawa dzieci, aktywniejszy udział obywateli w życiu politycznym, wartości demokratyczne, dobre sprawowanie władzy, szerzenie demokracji, a także zwalczanie korupcji, bezkarności, oszustw podatkowych, unikania opodatkowania i rajów podatkowych;
4. podkreśla, że UE powinna zająć się zewnętrznym wymiarem kryzysu migracyjnego oraz zarówno podstawowymi przyczynami ubóstwa w państwach trzecich, jak i podstawowymi przyczynami migracji z państw trzecich do Europy, a także zauważyć, że powiązania między migracją, bezpieczeństwem a rozwojem są złożone i wielopłaszczyznowe oraz że nie można ich sprowadzać do mechanicznego i nazbyt uproszczonego związku między zwiększaniem pomocy rozwojowej a spadkiem liczby migrantów; przypomina o zasadzie non-refoulement i nalega na UE i jej państwa członkowskie, by nie współpracowały z niektórymi państwami trzecimi, w szczególności z państwami, w których trwa wojna domowa lub które nie mają funkcjonującego rządu albo rząd ten nie został zaakceptowany; podkreśla, że w związku z obecnym kryzysem w szczególnie trudnej sytuacji znajdują się dzieci i kobiety;

5. podkreśla, że w planie działania z Addis Abeby zobowiązano się do zapewnienia powszechnego minimum ochrony socjalnej, powszechnej opieki zdrowotnej i podstawowych usług publicznych dla wszystkich, obejmujących zdrowie i edukację;
6. wzywa UE, aby wzmocniła swą rolę zdecydowanego promotora praw człowieka na świecie, w sposób efektywny, spójny i rozważny korzystając ze wszystkich dostępnych instrumentów w celu propagowania i ochrony praw człowieka i ich obrońców oraz zapewniając skuteczność naszej polityki w zakresie pomocy rozwojowej, zgodnie z nowym CZR 16; zachęca Komisję do monitorowania wdrażania zestawu narzędzi do realizacji podejścia opartego na poszanowaniu praw oraz do dopilnowania, aby prawa człowieka i współpraca na rzecz rozwoju wzajemnie się wzmacniały w poszczególnych krajach; postuluje, by w rocznym sprawozdaniu UE na temat praw człowieka przywiązywano większą wagę do roli współpracy na rzecz rozwoju;
7. wzywa UE i jej delegatury do zintensyfikowania – wraz ze społeczeństwem obywatelskim – dialogu politycznego z rządami dopuszczającymi się łamania praw człowieka oraz zasad demokracji i praworządności, a także utrzymuje, że dialog polityczny między UE i państwami trzecimi na temat praw człowieka musi obejmować szerszą i bardziej kompleksową definicję niedyskryminacji, m.in. w odniesieniu do osób LGBTI, a także ze względu na religię lub wyznanie, płeć, pochodzenie rasowe lub etniczne, wiek, niepełnosprawność i orientację seksualną; podkreśla, że zwłaszcza w krajach o niewielkich osiągnięciach w zakresie rozwoju i poszanowania praw człowieka należy utrzymać, a nawet zwiększyć pomoc rozwojową, ale najlepiej gdyby była ona przekazywana za pośrednictwem organizacji społeczeństwa obywatelskiego i lokalnych partnerów pozarządowych oraz regularnie monitorowana, zaś rządy muszą zobowiązać się do poprawienia sytuacji w zakresie praw człowieka na miejscu;
8. przypomina o pierwszorzędnym znaczeniu zasady spójności polityki na rzecz rozwoju; nalega zatem na Komisję i państwa członkowskie, by zadbały o rzeczywistą ochronę praw człowieka we wszelkich zawieranych lub zmienianych umowach z krajami rozwijającymi się przez wprowadzenie wiążących klauzul dotyczących praw człowieka; zaleca procedurę konsultacji między stronami, wyszczególniającą polityczne i prawne mechanizmy, które należy wykorzystać w razie wniosku o zawieszenie współpracy dwustronnej, a także mechanizm i procedurę ostrzegania do celów opisowych i celów oceny; nalega, aby Komisja prowadziła systematyczną ocenę umów handlowych i inwestycyjnych pod kątem praw człowieka, co pomoże zapewnić skuteczne egzekwowanie praw człowieka; apeluje o to, by realnie wzmocniony GSP Plus był wprowadzany równocześnie z odpowiednim i przejrzystym mechanizmem sprawozdawczym i zapewnieniem środków finansowych przeznaczonych na monitorowanie prowadzone przez społeczeństwo obywatelskie; wzywa Komisję i ESDZ do wspierania ram prawnych i inicjatyw mających na celu zapewnienie przejrzystości i dobrego zarządzania w przemyśle wydobywczym i innych sektorach zasobów naturalnych;
9. podkreśla potrzebę większej rozliczalności przedsiębiorstw oraz mechanizmów przejrzystości, a także inicjatyw mających na celu wdrożenie wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka; zwraca się do Komisji, aby zachęciła państwa członkowskie do złożenia sprawozdania z realizacji tych wytycznych; wzywa Komisję do podjęcia wszelkich niezbędnych inicjatyw w celu przedstawienia w ramach Narodów

Zjednoczonych prawnie wiążącego międzynarodowego instrumentu w zakresie działalności gospodarczej i praw człowieka; podkreśla zwłaszcza konieczność przeanalizowania związanych z prawami człowieka konsekwencji, jakie pociąga za sobą działalność korporacji w krajach rozwijających się, oraz ustanowienia skutecznych środków zaradczych, by karać przedsiębiorstwa naruszające prawa człowieka i zapewnić zadośćuczynienie ofiarom takich naruszeń; podkreśla obowiązek przestrzegania międzynarodowych norm pracy, zgodnie z realizacją programu godnej pracy Międzynarodowej Organizacji Pracy;

10. podkreśla, jak ważne są prawa własności i zabezpieczenie tytułów prawnych do gruntów dla ochrony drobnych producentów rolnych i społeczności lokalnych przed nieprzemyślanym nabywaniem gruntów przez podmioty państwowe i niepaństwowe, w tym korporacje, lub przed bezzasadnymi roszczeniami do gruntów ze strony rządów krajowych; apeluje o większą ochronę praw własności w krajach rozwijających się, przy czym szczególną uwagę należy poświęcić zabezpieczeniu tytułów prawnych do gruntów oraz prawom własności intelektualnej;
11. wzywa UE i jej delegatury do zintensyfikowania dialogu politycznego z rządami dopuszczającymi się łamania praw człowieka oraz zasad demokracji i praworządności oraz do zawieszenia wszystkich obowiązujących obecnie układów o stowarzyszeniu i umów z tymi krajami, a także utrzymuje, że dialog polityczny między UE i państwami trzecimi na temat praw człowieka musi obejmować szerszą i bardziej kompleksową definicję niedyskryminacji, m.in. ze względu na religię lub wyznanie, płeć, pochodzenie rasowe lub etniczne, wiek, niepełnosprawność, orientację seksualną i tożsamość płciową; ponownie stwierdza, że zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego w ten dialog ma zasadnicze znaczenie dla promowania skutecznego korzystania z praw człowieka, oraz podkreśla kluczową rolę, jaką UE może odegrać we wzmacnianiu roli społeczeństwa obywatelskiego w tym zakresie;
12. uznaje, że prawa człowieka, takie jak wolność wyznania, myśli i słowa, odgrywają bezpośrednią rolę w propagowaniu i ochronie różnorodności kulturowej oraz że społeczeństwo pluralistyczne sprzyja korzystaniu z praw człowieka.

**WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

Data przyjęcia	10.11.2015
Wynik głosowania końcowego	+: 22 -: 1 0: 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Beatriz Becerra Basterrechea, Ignazio Corrao, Doru-Claudian Frunzuliță, Nathan Gill, Charles Goerens, Enrique Guerrero Salom, Heidi Hautala, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Linda McAvan, Norbert Neuser, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Pedro Silva Pereira, Davor Ivo Stier, Paavo Väyrynen, Bogdan Brunon Wenta, Rainer Wieland, Anna Záborská
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Marina Albiol Guzmán, Louis-Joseph Manscour, Paul Rübig, Joachim Zeller